

در دهه ۶۰ و ۷۰ بازیگران کمتری وجود داشتند و نقش‌های بیشتری به هنرمندان می‌رسید
به خصوص به بازیگری مثل تانیا جوهری که با فیزیک صورت خاص و حالت ابروهای به
سمت بالای خود به نقش‌های اشرافی و از خودراضی خیلی راه می‌داد و برای زمانی معادل
دو دهه یکی از نخستین انتخاب‌های کارگردانان برای سپردن چنین نقش‌هایی بود

بازیگران خاطره‌سازي که

دل‌تنگی‌ها

مازیار معاونی
روزنامه نگار

جان دادن به نقش‌های روی کاغذ و درگیر کردن احساسات و سنجه قضاوت هزاران و میلیون‌ها مخاطبی که آن سوی قاب شیشه‌ای با نقش جان بخشیده شده همذات‌پنداری کرده تنها به زمان کوتاه تماشای يك مجموعه تلویزیونی یا يك اثر سینمایی محدود نمی‌شود و نقشی که اثرگذار باشد و در دل يك قصه پرکشش و باور پذیر تعریف شده باشد با پخش تیتراژ پایانی کار، نه تنها پایان نمی‌یابد که از جهان داستانی مجموعه یا فیلم مورد نظر خارج شده و تا زمانی نامعلوم شاید هم تا

فردوس کاویانی (متولد ۱۳۲۰)

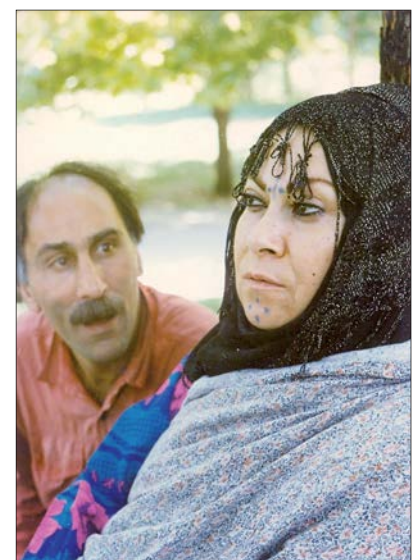
صرف‌نظر از نقش آفرینی‌های موفق بر صحنه تئاتر که موضوع این یادداشت نیستند، قدیمی‌ترین تصویری که از این بازیگر دوست‌داشتنی در ذهنمان باقی مانده به مجموعه دیدنی «آینه» ساخته غلامحسین لطفی در نیمه‌آغازین دهه ۶۰ بازمی‌گردد، آنجا که فردوس کاویانی با آن طنز منحصر به فردش در قالب نقش‌هایی همچون نمایشگاه‌دار متقلبی که حتی خواستگار دخترش را هم از دریچه خرید و فروش و معامله نگاه می‌کند یا همسایه کله‌شقی که با گچ گرفتن دودکش خانه همسایه و به قول خودش موشک درست کردن، بحرانی خنده‌آور می‌آفریند. شیوه خاص دوست‌داشتنی ادای دیالوگ در ترکیب با چهره و میمیک‌های حس‌دلنشین را برای مخاطب ایجاد می‌کرد و مهم‌تر از همه اینها درک بالا از نقش و زیر و بم، این بازیگر طنز سال‌های دور و مرد خسته و بیمار این روزها را به نوستالژی مشترک چند نسل تبدیل کرده است. بعید است کسی بیننده جدی تلویزیون و سینما باشد و با «مش مهدی» فیلم سینمایی اجاره‌نشین‌ها، کمال‌سریال همسران و ده‌ها بازی خاطره‌انگیز دیگر در محله بروییا، محله بهداشت، تفنگ سرپر و... خاطرات دلنشینی نداشته باشد. فردوس کاویانی نازنین را درست ده سال پیش برای آخرین بار در مجموعه تلویزیونی مدرسه ما در نقش مدیر يك مدرسه در آنتن عصرگاهی شبکه دوم سیما دیدیم، مجموعه‌ای که فکرش را هم نمی‌کردیم پایانی بر نقش آفرینی‌های این بازیگر توانا و آغازی برای دل‌تنگی‌هایمان برای او باشد.

حمید مظفری (متولد ۱۳۲۷)

بازیگر متین و باوقار مجموعه‌ها و تله‌تئاترهای تلویزیونی که بهترین و ماندگارترین نقش آفرینی‌هایش در ساخته‌های تلویزیونی حسن فتحی بوده است. حمید مظفری با اتکا به توان بالای خود در نقش آفرینی‌ای که به ده‌ها فعالیت در عرصه تئاتر برمی‌گشت و چهره و بیان دلنشینی که طمانینه همیشگی مظفری آن را دوست‌داشتنی‌تر هم می‌کرد برای خود کاریزمایی مستقل و ستودنی در بازیگری آفرید. دورترین تصویری که از این بازیگر توانا در ذهن داریم به دو تله‌تئاتر معمایی يك قتل و تله‌موش هر دواز ساخته‌های حسن فتحی در نیمه‌های دهه ۷۰ بازمی‌گردد که در اولی نقش يك وکیل مدافع خونسرد و مسلط و در دومی نقش يك مأمور مخفی را با مهارتی ستودنی بازی می‌کرد. اما عموم مخاطبان تلویزیون، احتمالاً مظفری را با نقش خاطره‌انگیز پهلوان جواد در مجموعه درخشان پهلوانان نمی‌میرند که باز هم نام حسن فتحی را به عنوان سازنده بر خود داشت به یاد می‌آورند، پهلوانی خوشنام و مردمدار که بعد از قتل ناجوانمردانه پهلوان اول شهر و بنا به وصیت او به این منصب دست پیدا کرد و به همان راهی رفت که استاد و مرادش پیموده بود. آخرین بار ۱۴ سال قبل در مجموعه نمایشی «چه کسی به سرهنگ شلیک کرد» ساخته جواد اردکانی در قاب شیشه‌ای و دو سال پس از آن در فیلم سینمایی زمین آسمانی به کارگردانی محمدعلی نجفی دیده شد و بعد غیبت طولانی يك دهه و اندی او آغاز شد.

تانیا جوهری (متولد ۱۳۲۹)

تانیا جوهری در دهه‌های ۶۰ و ۷۰ بازیگر پرکاری به حساب می‌آمد، البته حضور او در آثار تلویزیونی بسیار بیشتر از محدود فیلم‌های سینمایی بوده که در آنها نقش آفرینی کرده است. در آن دهه‌ها که هنوز آموزشگاه‌های بازیگری با شدت و حدت فعلی راه‌اندازی نشده بودند، تنها یکی دو دانشگاه در سراسر کشور رشته‌های هنری را ارائه می‌دادند و تعداد بازیگر بسیار کمتر از امروز بود طبعاً به هنرپیشه‌ها نقش‌های بیشتری می‌رسید به خصوص به بازیگری مثل تانیا جوهری که با فیزیک صورت خاص و حالت ابروهای به سمت بالای خود به نقش‌های اشرافی و از خودراضی خیلی راه می‌داد و برای زمانی معادل دو دهه یکی از نخستین

انتخاب‌های کارگردانان برای سپردن چنین نقش‌هایی بود. جوهری به یادماندنی‌ترین نقش آفرینی سینمایی خود را در فیلم پرواز پنجم ژوئن ساخته علیرضا سمیع‌آذر و در نقش یکی از ربابندگان هواپیمای ایرانی ارائه کرد که سال ۱۳۶۸ ساخته شد و از میان سریال‌های او هم دو مجموعه سایه همسایه به کارگردانی اسماعیل خلج (۱۳۶۵) و نیمه پنهان ماه ساخته مجید جعفری (۱۳۷۳) بیش از دیگر آثارش در حافظه‌ها باقی مانده است. جوهری از سال ۱۳۸۰ در تلویزیون و از سال ۱۳۸۹ در سینما فعالیت جدیدی نداشته و به نظر می‌رسد تنها در بازپخش آثار نمایشی قدیمی می‌توان با نقش آفرینی‌هایش تجدید خاطره کرد.

اولین تصویری که ق‌دکچیان مربوط محتشم نقش چ مورد استفاده ق‌را چهره و نگاه معص بی‌تردید در انتخاب باران اثرگذار بود. سیروس مقدم، کسایي بر پرده س